

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Lønninger m. v. for Tjenestemænd ved Postvæsenet, Statsbanerne, Telegraf- og Toldvæsenet.

Forhandlingen genoptoges.

R. Andersen: Man maa indrømme, at den Række af Lønningslovforslag, som i Aar er forelagt for Rigsdagen, og hvis samlede Udgiftsbeløb udgør $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr., er en ret stor Mundfuld at tage paa een Gang. Men naar man erindrer, at saa godt som alle vare enige om i forrige Samling, at de lavere lønnede Tjenestemænd og Lærerne tiltrængte en Lønningsforhøjelse, idet de Lønninger, de nu have, ere for lave, og at man ønskede en samlet Lønreform for at bringe mere Ensartethed mellem de forskellige Etater, og at der blev fremsat stærke Ønsker om Nedsættelsen af en Kommission til at fremkomme med Forslag i saa Henseende, mener jeg, at vi maa være glade over det Arbejde, der er gjort af den nedsatte Kommission, og at vi maa sige, at den har skilt sig godt fra det. Og jeg mener, at vi maa være de Herrer Ministre meget taknemmelige for, at de saa resolut og saa hurtigt have bragt denne Sag frem paa Tingets Bord, som, sket, er, og at de navnlig have gjort det ganske i den Aand, som man altid fra Venstres Side har hyldet, at det er de lavest lønnede, som trænge haardest til Tillæg, og som man bør hjælpe frem. Jeg mener imidlertid tillige, at naar vi nu vedtage disse Lønningslove, er der sket en saadan Regulering, og de laveste Lønninger ere naaede op paa et saadant Niveau, at man kan sige, at det er forsvarligt i en Aarrække at blive staaende derved, saa at man ikke skal til at pille ved disse Lønningssatser hvert Aar og trække i Reb om, hvor vidt det er den ene eller den anden Etat, der trænger til yderligere Forhøjelse. Der synes ogsaa, at fremgaa saa meget af de faldne Udtalelser, at naar vi vedtage disse Love, maa det have sin Forbliven derved i en ret lang Tid.

Jeg skal derefter omtale det andet Forslag, som er forelagt af Ministeren, for offentlige Arbejder, nemlig Lovforslaget om nogle Takstforhøjelser. Der er fra „Danmarks Lærerstands Rejsforening“ sket Henvendelse til mig om at anbefale et Andragende, den har indgivet til Ministeren for offentlige Arbejder om nogle

Forandringer i eller maaske rettere Tilføjelser til det forelagte Lovforslag. Som ærede Medlemmer ville erindre, udtalte Ministeren, da han forelagde Lovforslaget, at der foruden Forhøjelserne for Hurtigtogbilletter og Indskrivning af Rejsogods og nogle andre Takstforhøjelser fandtes en Nedsættelse paa et enkelt Punkt, nemlig en Nedsættelse for 14-Dages Kort fra 30 til 25 Kr., og som Motivering for denne Nedsættelse udtalte Ministeren, at saa længe disse Kort kostede 20 Kr., bleve de brugte i meget stor Udstrækning, hvorimod Benyttelsen, efter at Prisen var forhøjet til 30 Kr., var gaaet ned endog til $\frac{1}{4}$, og at disse Billetter derfor have bragt Staten en betydelig mindre Indtægt, end den Gang de kunde faas til en lavere Pris. Den højtærede Minister udtalte endvidere — vist ganske korrekt —, at det var ret ønskeligt, om disse Kort endnu bleve benyttede i ret stor Udstrækning, idet der var en Del Landboere, Haandværkere og mindre bemidlede Folk, som ikke havde Raad til at tage meget lange Rejser eller holde længere Ferier, men som ved de billige Kort søgte at faa en Rejse, hvorved de kunde lære noget af deres Fædreland at kende, hvad de ellers ikke havde Lejlighed til. Det er, som sagt, vist ganske korrekt. Men det, som Andragendet fra Danmarks Lærerstands Rejsforening gaar ud paa, er, at man, samtidig med at udstede 14-Dages Kort, ogsaa vil udstede 8-Dages Kort. Andragendets første Punkt gaar ud paa, „at der i Lighed med Abonnementkortene for 14 Dage til Rejser mellem samtlige Statsbanestationer ogsaa maa udstedes Kort for 8 Dage til en Pris, der staar i Forhold til førstnævnte.“ Jeg mener, at dette er et godt Forslag, og vil derfor give det min anbefaling. Naar det, som jeg nævnte, er rigtigt, hvad der af den højtærede Minister blev udtalt, at disse Folk, som ikke have lang Ferie og ikke Raad til at ofre meget paa Rejser, ved 14-Dages Kortene skulde sættes i Stand til at faa en saadan Ferierejse, at de kunde komme ud og se en Del af deres Fædreland, er det sikkert nok, at det for disse Folk i Regelen er tilstrækkeligt at have et 8-Dages Kort. Det vil sikkert vise sig, at hvis der udstedes 8-Dages Kort i Lighed med de 14-Dages, ville de blive benyttede i endnu langt større Udstrækning end disse. Fra min Egn og fra adskillige andre Steder har jeg hørt, at naar man løste 14-Dages Kort, betød det i Regelen, at man alligevel kun brugte dem de 8 Dage.